

Uppsala den 18 Mars 1896

Älskade föräldrar!

Ja är det varit mycket
långt sin vi skrifva hem.

Vi ha' väl aldrig varit
mycket oroliga.

Jag mår på det hela
taget mycket bra, fast jag
har den där knöten. Den dock
i på långt när så stor
som den andra. Den tycks
i all, som den förr gjorde.
Men när man tar på den,
så känns man att det
är som en lös knöt i huden.

Jag skall nog gå upp till en

Läkare, men när en
måjlighet uppträdde det,
tilltogs jag att Tentora uti
Matematik. Det är ändå
underligt, hvad man
känner sig osäker, så
här stral för sin Tentamen.
Det är ju förstås en
lång kurs, som man skall
svara för, en bland de
långsta een-lands-
kurserna uti jil. land.
Så kommer dessutom
till, att man skall ha
vara att räknas exempel
på alla delar af kursen,
som det heter. Så intet
går det an att läsa ett enda
lande på en i en half.
Ternina, om man ej
ligger i, uti bane, om man

vill lära sig kurtse ord-
entligt. Men kan ju förstås,
som en del hembesoga
sig fram "d. v. s. i detta
fall räknar man endast
exempel i stället för
formulerna. Så går man
upp & berättar sig för sin
"goda tur". Men då har
man ju inga kunskaper
i sin ämne. Jag hoppas nu
i alla fall att kunna tentera
i slutet af veckan el. i
början på nästa vecka.
Hvordan skulle ju kända
var nu snart. Hvart tag
den kända vägen? Nu
här för öfrigt har jag
svaret på det brev, som han
fick af mig förr veckan. Han

står det en lön med
mamma. Det måste vi
gemast på underättelsen
nu. Jag tror, att mamma
är för oöversiktig. Nu i
vårbytringen tar du an-
tid så lätt att få lung-
inflammation. Mamma,
jag skall tala om, att nu
börjar jag ha slut med
mina krägar, värdar,
veck m. m. Det är väl
bäst, att jag låter foatth
då, eller inte.

Men blif det. Var Gastaf
med på den där kraf-
tätlingar? Det vore riktigt
veto. Ja nu slutar jag på
dena gång.

De iuvertigaste helningarna
till alla i hemmet.
Mammans & Pappas tillrifne
son. Richard.